

Bibi & Bou

willen alles weten over seks

Frits Turing
met tekeningen van Tamara Boon

10+

Bibi & Bou

Willen alles weten over seks

Frits Turing

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

Colofon

Eerste uitgave: maart 2025

Frits Turing

Tekeningen: Tamara Boon

Uitgeverij Vogelvrij

Redactie: Carlie van Tongeren

Correctie: Janke Scharff

Omslagontwerp: Jesse Jeroen Unlimited

Opmaak: Bob Broeze, Kingfisher Design

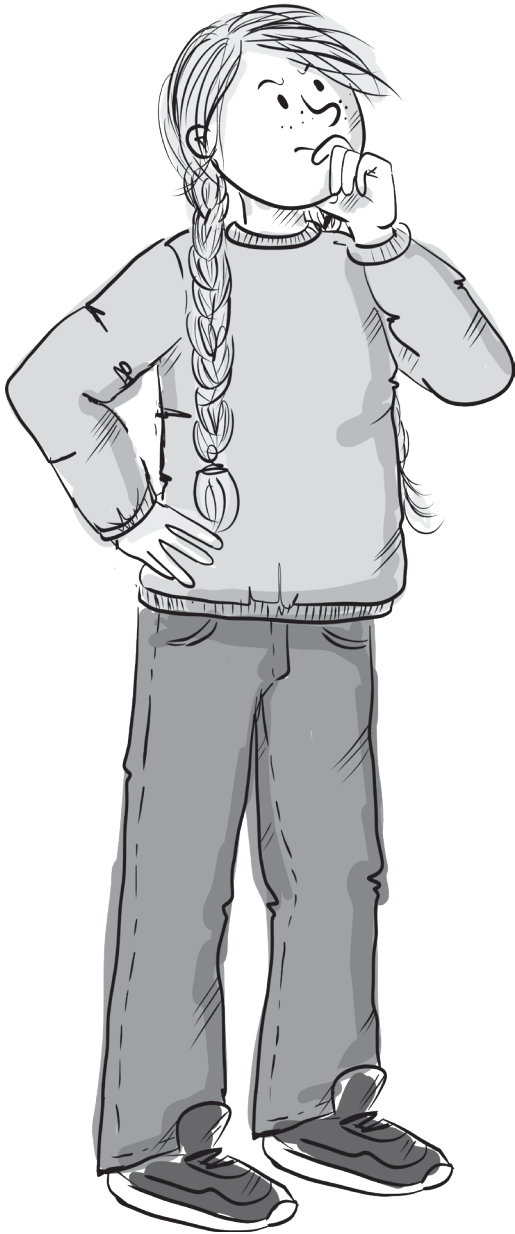
ISBN E-boek: 978-90-834856-8-3

ISBN Paperback: 978-90-834856-9-0

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

Bibi & Bou

Toevallig op de vrijdag dat Bou elf jaar wordt, krijgen hij, zijn zusje Floortje, hun hond Pip en zijn vader en zijn moeder nieuwe burens. Er staat de hele dag een enorme verhuiswagen op de straat voor het huis en wel vier mannen tegelijk lopen allemaal meubels, bedden, schilderijen en lampen naar binnen te dragen. Nou nou, die mensen hebben veel spullen. En wat een grote bank hebben ze. Komen er olifanten te wonen of zo? Spannend wel.

Als Bou aan het einde van de middag door het gat in de heg naar het grasveld achter loert, ziet hij daar een meisje staan. Ze is ongeveer zijn leeftijd en ziet er een beetje verloren uit, alsof ze niet zo goed weet waar ze is. Hij kijkt nog eens goed. Goh, dat is echt wel een leuk meisje, zo te zien. Ze heeft twee vlechten, sproeten bij haar neus en prachtige ogen. En ze heeft nieuwe sneakers aan. Of ze is er gewoon heel zuinig op. Dat zou natuurlijk ook kunnen.

Opeens kijkt ze zijn kant op, alsof ze voelt dat hij daar naar haar staat te kijken. Bou wil snel wegduiken, maar doet dat toch maar niet. Het is te laat, ze heeft hem al gezien. Hij slikt iets weg en glimlacht door de heg heen naar het meisje, zoals zijn vader ook altijd doet als hij iemand aardig vindt. Glimlachen is altijd goed. Dan vinden mensen je aardig.

Het meisje loopt zijn kant op met die mooie ogen, tot vlak bij de heg. 'Ben jij de buurjongen

of zo?' vraagt ze door de takken en de blaadjes heen.

Bou knikt. 'Dat ben ik, ja,' zegt hij. 'Zeker weten. Ik ben de buurjongen. Jouw buurjongen.'

'Kun je mij vertellen of het hier een beetje leuk is?' vraagt het meisje. 'In deze buurt, bedoel ik.'

'Soms wel en soms niet,' zegt Bou. 'Maar dat heb je overal, geloof ik. Nooit is het ergens altijd leuk.'

'Nee nee. Ja ja.' Ze denkt even na. 'Daar heb je gelijk in,' zegt ze dan en ze knikt. 'Slim van je. Ik heb een slimme buurjongen. Dat is fijn.'

Even blijft het stil en kijken ze alleen maar naar elkaar, zo door het gat in de heg heen.

'Ik vind jou best wel een heel erg leuk meisje,' zegt hij dan. Hij zegt het gewoon, opeens. Het gaat vanzelf.

'Ik jou niet.' Zij schudt haar hoofd, maar kijkt niet onvriendelijk. 'Want jij bent geen meisje en of je leuk bent, weet ik nog niet. Hoe kun je dat nou al van mij weten? Kun je dat aan me zien of zo? Aan hoe ik loop?'

Bou haalt zijn schouders op. 'Ik dacht het gewoon. Toen ik je zag. Het kwam als vanzelf in mijn hoofd.'

'We kunnen verliefd zijn, als je dat wil,' zegt het meisje ernstig. 'Dat kunnen we wel doen, vind ik. Jij vindt mij leuk en ik vind jou slim.'

'Oké, best,' zegt Bou. 'We zijn verliefd. Allebei. Ik heet Boudewijn, zeg maar Bou. Dat doet iedereen, behalve mijn moeder als ze boos is.'

‘Ik heet Bibi,’ zegt zij, ‘zeg maar Bibi.’

‘Welkom in de buurt en welkom in mijn leven,’ zegt hij en hij lacht er een beetje verlegen bij. Is het stom om dat zo te zeggen? Misschien wel, maar het is te laat. Hij heeft het al gezegd.

‘Mmm,’ zegt Bibi en ze kijkt naar boven. ‘Volgens mij gaat het straks regenen. Regent het hier vaak in deze buurt?’

Leuk of niet leuk

Even later laat Bou Bibi de buurt zien. Hij geeft haar een rondleiding, zoals dat heet: 'Kijk,' wijst hij. 'Dit is de hoek van de straat en hier kun je dus naar links of naar rechts. Het hangt ervan af waar je naartoe wil.'

Bibi knikt. Ze begrijpt het.

'En als we dan bijvoorbeeld naar links gaan en we lopen een stukje door, komen we bij het parkje. Het parkje van onze buurt. Wil je daarnaartoe?'

'Nog even niet,' antwoordt zij streng. 'Ik ken je nog niet zo goed, dus ik wil niet te ver van mijn nieuwe huis. En wat is er rechts allemaal te zien?' Ze kijkt die kant op.

'Daar zijn ook nog huizen waar kinderen in wonen. Kinderen en andere mensen,' vertelt Bou.

'Zijn het wel leuke kinderen en andere mensen hier in deze buurt of zijn ze allemaal best wel stom?'

Daar moet Bou even over nadenken. Dat is een moeilijke vraag. Bijna alle mensen zijn soms leuk en soms best wel stom, maar dat wil hij nu niet weer zeggen – hij zei dat ook al over de buurt, dat die soms leuk is en soms niet. 'Sommige kinderen en andere mensen zijn meestal wel leuk, sommigen bijna nooit,' zegt hij dan maar. Het is net zoiets natuurlijk, maar toch een beetje anders. 'Er zijn hier wel erg weinig leuke meisjes,' vervolgt hij snel. 'Daarom ben ik

blij dat jij hier nu komt wonen. Jij bent echt goed voor de buurt. Ik denk dat de huizen nu meer waard worden.' Dat zegt zijn vader altijd, dat de huizen meer waard worden als er iets goeds gebeurt. Als ze nieuw asfalt op de weg hebben gelegd of zo.

'En leuke jongens?' vraagt Bibi. 'Zijn die hier wel?'

Bou knikt langzaam. 'Er zijn wel een paar leuke, maar niet zo veel. Op school zijn er meer. Maar die zijn ook niet allemaal altijd leuk.'

'Dus jij bent de leukste jongen van de buurt?' vraagt Bibi en ze kijkt hem recht in zijn ogen.

'Dat weet ik niet,' zegt Bou. 'Daar heb ik nooit over nagedacht. Maar het zou best wel kunnen. Zeker als er verder niemand anders buiten is.'

'Mmm,' zegt Bibi. 'Laten we dan toch maar even naar links lopen, naar dat parkje. Om te kijken hoe het daar is. Of het daar ook leuk is.'

'Goed,' zegt Bou. 'Als het lekker weer is zoals nu en er zijn andere kinderen, kan het daar best leuk zijn. Kom maar mee, dan gaan we verder met de rondleiding.'

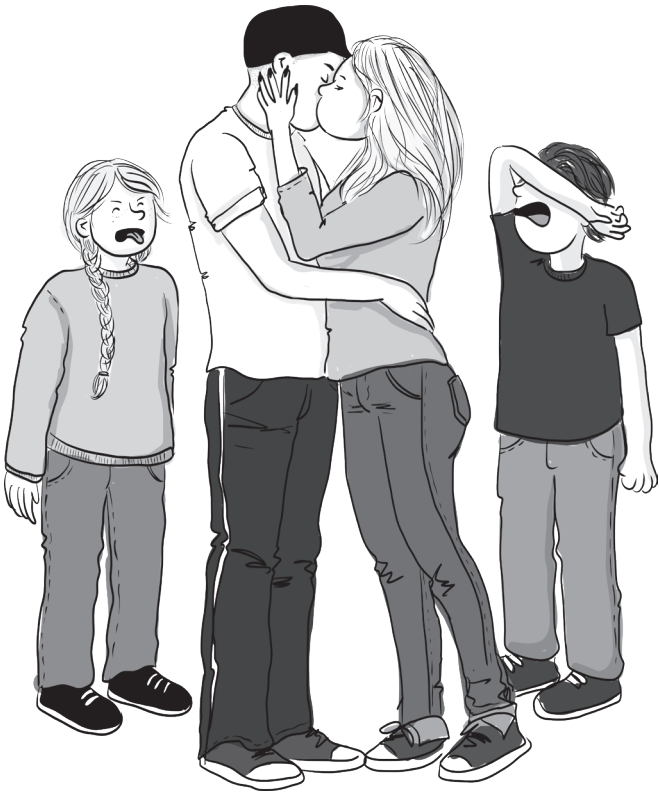
'Ik heb kriebel binnen in mijn knieën,' zegt Bibi na een klein minuutje zwijgend naast elkaar lopen. 'En dat is heel vervelend, want daar kan ik niet krabben. Ik kan er niet bij.'

'We zijn er bijna.' Bou wijst. 'Daar is het parkje al en daar kun je wel even zitten. Misschien gaat het dan over. Omdat ze dan even rust hebben. Je knieën, bedoel ik.'

'Je bent inderdaad best wel leuk, zegt Bibi. 'Je wordt in ieder geval steeds een beetje leuker.'

‘O oké,’ zegt Bou en hij haalt zijn schouders op. Hij doet wel alsof het hem allemaal niet zoveel kan schelen, maar dat is niet zo. Hij vindt het heerlijk dat zij hem leuk vindt. Logisch, iedereen wil graag leuk gevonden worden. Zeker jongens. En meisjes.

Niet tongzoenen

Als Bou en Bibi bij het parkje aankomen, zijn daar verder geen leuke kinderen, maar is het wel nog steeds lekker weer, dus gaan ze inderdaad maar even samen op het bankje bij het vijvertje zitten.

‘Even om het te weten,’ vraagt Bou. ‘Wat moet je eigenlijk allemaal doen als je verliefd op elkaar bent?’

‘Dat is een goeie vraag,’ knikt Bibi. ‘Van alles, geloof ik. Ik ga in ieder geval nooit tongkussen, dat wil ik wel even zeggen. Tongkussen doe ik echt niet. Met de tong en zo.’

‘Nee nee,’ zegt Bou. Is dat jammer dat ze dat niet wil? Hij weet het niet.

‘Want dan heb jij misschien net iets gegeten wat ik niet lekker vind,’ zegt Bibi, ‘en dan proef ik dat gewoon. Spruitjes of zo. Gatver.’

‘Ik hou ook niet van spruitjes, dus maak je geen zorgen. Dat zal niet gebeuren.’ Bou kijkt haar even van opzij aan. Zij kijkt terug, met die ogen. Wat een ogen. Ze lijkt wel een hertje.

‘Maar misschien moet je een keer je bord leegeten van je moeder. Dat kan toch?’ vraagt ze. ‘Een bord met spruitjes.’

Hij knikt. Dat is zo, dat kan, dat moet hij inderdaad weleens. Niet een heel bord met spruitjes natuurlijk, maar soms wel een paar spruitjes. Dat zou kunnen.

‘Maar er zijn wel andere dingen die je doet als je verliefd bent,’ gaat Bibi verder. ‘Zeker als

we ouder worden en voor altijd bij elkaar blijven. Dan moet je van alles doen samen. In bed vooral. Bloot ook. Helemaal bloot.'

Bou schrikt een beetje. 'Wil je voor altijd bij elkaar blijven?' Dat klinkt wel lang. Hoelang is altijd? Heel erg lang.

'Als je echt verliefd bent en echt verliefd blijft, kan dat best,' zegt zij rustig. 'En ik wil wel dat het echt is. Ik wil geen fake-verliefdheid of zo. Hoe heet dat? Nep.'

'Nee, dat wil ik ook niet.' Bou schudt driftig met zijn hoofd. 'Fake is nep. Dat willen we niet.'

'En als we iets ouder zijn, gaan we dus seks doen,' zegt Bibi. 'Dat is dat blote en dat doet iedereen. En het moet ook als je kindertjes wil. Zonder seks geen kindertjes.'

Bou zegt maar even niets en denkt na over wat ze zegt. Heeft ze het nou over kindertjes krijgen? Ze zijn zelf nog kinderen. Kinderen krijgen toch geen kinderen? En trouwens, ze kennen elkaar pas net een kwartiertje. Dan neem je toch nog geen kindertjes?

Nu is het Bibi's beurt om even naar opzij te kijken. 'Nu nog niet hoor,' zegt ze. 'Dat is pas over meer dan tien jaar of zo. Maak je maar geen zorgen.'

Goh, denkt hij, het lijkt wel of ze gedachten kan lezen. Misschien komt het omdat ze van die grote ogen heeft. Dat ze daarmee in zijn hoofd kan kijken en dan kan lezen wat hij denkt.

Een vogel hipt ondertussen over het pad voor het bankje. Het lijkt of hij kijkt naar dat meisje en die jongen op het bankje. Of is de vogel een zij?

Dat kun je niet zien bij vogels. Bij honden kun je het bijvoorbeeld wel zien. Dan moet je tussen hun benen kijken. 'Hoe is het nu met je knieën?' vraagt Bou, omdat het alweer iets te lang stil is.

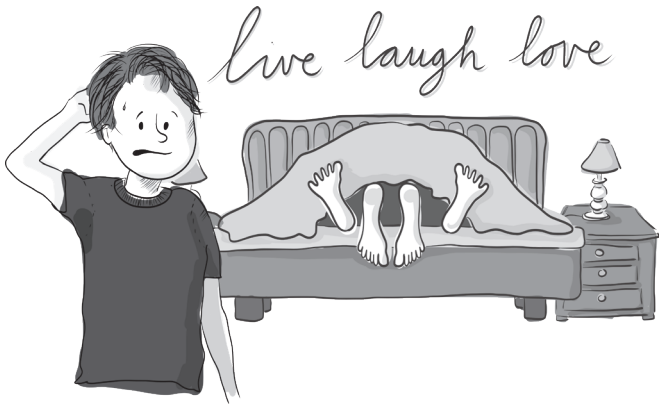
'Ja, was iets beter, geloof ik,' knikt Bibi. 'Want ik dacht er even niet meer aan. Maar nu dus weer wel en dat is jammer, want ik voel de kriebel alweer opkomen.'

'Sorry,' zegt Bou.

'Excuses geaccepteerd,' knikt zij. 'Dat is het leven: er is altijd wel wat.'

Hij knikt. Wat praat Bibi al als een groot mens, maar ze heeft vast gelijk. Het zal wel. Er zal altijd wel iets zijn. Wat dan ook.

Wat is seks
eigenlijk?

Bou is toch een beetje in de war geraakt van het gesprek. Bibi praat over tien jaar. Hij leeft vandaag elf jaar en dan dus nog tien jaar erbij. Dat is bijna zijn hele leven. Dat is zo lang, dat kun je je bijna niet voorstellen.

‘Ik ben trouwens jarig vandaag,’ zegt hij, omdat hij daar nu aan denkt. ‘Maar we vieren het morgen. Ik weet niet precies waarom. Iets met mijn oma en opa. Die kunnen vandaag niet, geloof ik.’

‘Gefeliciteerd,’ zegt Bibi. ‘Waarom heb je dat niet eerder gezegd?’ Ze schuift en buigt naar hem toe en geeft hem een kus op zijn wang. ‘Ik wens je nog vele jaren in goede gezondheid.’

‘Nog wel meer dan tien zeker?’ lacht Bou een beetje zenuwachtig.

‘Wel honderd,’ zegt Bibi. ‘Mensen worden steeds ouder, dus wij worden allebei vast wel honderd. Samen tweehonderd.’

Even zitten ze weer in stilte en kijken ze weer naar de vogel, die nu verderop aan het hippen is. Bou denkt na over honderd jaar bij elkaar blijven als je verliefd bent. O nee, het is geen honderd, want hij is nu al elf. Negenentachtig jaar dus. Dat is wel erg lang met hetzelfde meisje, ook al is ze heel erg leuk. Je wilt misschien toch ook weleens met iemand anders? Hij denkt het, maar zegt het niet, want dan wordt Bibi vast kwaad. Meisjes willen andere dingen dan jongens, zegt zijn moeder altijd. ‘Weet jij wel wat seks is?’ vraagt

hij dan, om iets te vragen. 'Wat je dan allemaal moet doen?'

'Een beetje,' zegt zij aarzelend. 'Maar niet precies. Ik ben wel benieuwd, dat wel.' Ze glimlacht en loert even naar hem, met snel heen en weer schietende kraaloogjes.

'Ja, ik ook. Het zou goed zijn om daar iets meer informatie over te hebben,' stelt Bou. Hij is tevreden over die zin. Zijn vader zegt dat ook altijd, dus het klinkt zo echt. 'Ik bedoel, als we verliefd zijn en seks gaan hebben later, moeten we wel weten wat het is en hoe dat gaat. Toch? Anders lig je daar maar in dat bed met zijn tweetjes en weet je helemaal niet wat je moet doen. En dat is stom.'

'Het is nu zeker,' glimlacht Bibi en ze kijkt hem recht in zijn ogen, heel rustig nu. 'Je bent de leukste jongen van de buurt. En dat is leuk voor jou en voor mij.'

Nu vliegt de vogel op en verdwijnt hij tussen de bomen.

'Ja, wat is seks eigenlijk?' Ze steekt haar handen even in de lucht. 'Dat is een goeie vraag, Boudewijn. Misschien moeten we dat maar eens gaan uitzoeken.'

'Oké,' zegt hij. 'Dat doen we.'

'Je bent wel een stuk jonger dan ik,' zegt zij, 'maar dat is tegenwoordig niet erg. Vrouwen zijn tegenwoordig best vaak met jongere mannen.'

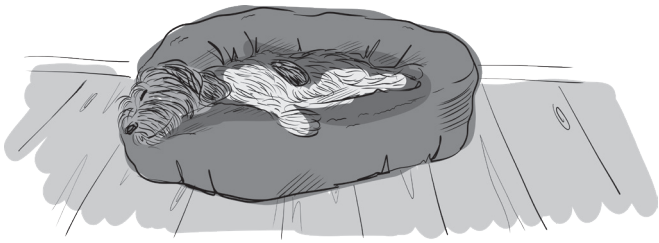
'Hoe oud ben jij dan?'

'Ik ben twaalf.'

Jeetje, ze is al twaalf, denkt hij. En ze wil met hem uitzoeken wat seks is. Het klinkt wel leuk,

maar Bou wordt er ook een beetje zenuwachtig van. Jeetje, seks. Wat moet hij dan doen? En wat moet hij allemaal weten?

Zelfs Pip zegt niks

Die avond vraagt Bou om de beurt aan zijn vader, aan zijn moeder, aan zijn zusje en zelfs aan de hond Pip wat seks is. En iedereen heeft een ander antwoord.

Zijn vader zit achter zijn computer, kijkt niet op bij de vraag en lacht alleen maar een beetje. 'Daar kom je nog wel achter, jongen,' zegt hij met een grijns. 'Dat gaat allemaal vanzelf. Maak je borst maar nat.'

Maak je borst maar nat? Wat is dat nou weer? Wat betekent dat?

Zijn moeder reageert weer heel anders: ze kijkt hem even ernstig aan, pakt hem dan bij zijn hand en neemt hem mee naar de bank. 'Ga maar even zitten,' zegt ze. 'Dan leg ik je dat uit.'

Bou gaat zitten. Mooi. Dan krijgt hij het nu dus te horen. Dat schiet lekker op.

'Kijk,' zegt ze. 'Als een man en een vrouw of een oudere jongen en een ouder meisje elkaar heel erg leuk vinden, dan gaan ze met elkaar vrijen. Kussen en zo en nog andere dingen. En dat is seks. Twee jongens of mannen met elkaar of twee meiden of vrouwen kan ook, maar dan komen er geen kindjes van. Begrijp je?'

'Kussen?' vraagt hij bezorgd. 'Ook tongkussen? Met de tong?'

Zijn moeder knikt. 'Jazeker. Dat hoort erbij. Zeker wel. Ja ja.'

Bou wil daarover verder vragen, maar zijn zusje gooit op dat moment een glas limonade

om dat op de keukentafel stond en zijn moeder springt snel op om dat op te ruimen.

Even later vraagt Bou het dan ook maar aan zijn kleine zusje. 'Zeg Floortje, weet jij wat seks is?' Misschien weet ze het. Dat zou kunnen.

Zijn zusje denkt even na, trekt dan haar onderlip naar beneden, krijgt traantjes in haar ogen en schudt haar hoofd. 'Ik weet het niet,' zegt ze bijna huilend. 'Het spijt me.'

Bou streelt haar over haar blonde haartjes. 'Geeft niks joh, je bent pas vier. Dan hoef je dat nog helemaal niet te weten. Ik vroeg het gewoon alleen maar. Soms weten kleine meisjes iets wat grote jongens niet weten. Omdat ze een meisje zijn.'

Als hij even alleen met hem in de bijkeuken is, vraagt hij het later ook aan Pip, omdat het zijn grootste vriend is en vrienden elkaar altijd alles vertellen: 'Weet jij wat seks is, Pip?'

De hond legt zijn hoofd op de rand van zijn nieuwe mand en kijkt Bou ernstig aan. Het lijkt net alsof hij het wel weet, maar er liever niet over wil praten. Natuurlijk is dat niet zo, want honden kunnen helemaal niet praten en iets weten is ook moeilijk voor ze, maar door die blik in zijn ogen is het wel alsof hij de vraag heel goed begrijpt. Ja, Pip is echt zijn beste vriend. Hij is nooit onaardig en wil altijd met hem naar buiten en spelen. Altijd.

Opeens slaap je

Die avond in bed denkt Bou er nog over na. Er worden op feestjes en verjaardagen grappen over seks gemaakt door allerlei mensen, heeft hij vaak gehoord. En dan gaat iedereen altijd heel erg hard lachen, gillen bijna. Waarom dat precies is, weet hij niet. Er is iets met die seks. Is het een geheim dat alleen grote mensen kennen? Misschien wordt het je verteld als je veertien, vijftien of zestien bent? En dan mag je meedoen met het echte leven en het heel harde lachen. Zoiets zal het wel zijn. In ieder geval gaat hij morgen, als zijn verjaardag wordt gevierd, goed luisteren naar al die grappen over seks, is zijn plan. Misschien komt hij dan iets meer te weten.

Ondertussen heeft hij wel een probleem, bedenkt Bou daar stil in zijn bed terwijl de slaap al begint te komen: hij is nu verliefd op een meisje met mooie ogen dat voor altijd bij hem wil blijven, wel bijna negentig jaar, maar geen seks wil, want ze wil niet tongkussen en dat hoort er echt bij, zegt zijn moeder. Dat is dus wel een probleem. Hij kan het natuurlijk morgen meteen uitmaken en niet meer verliefd zijn, maar dan duurde het wel erg kort. En als zij dat dan rond gaat vertellen, zegt iedereen dat hij iemand is die wel verliefd wordt, maar het ook meteen weer uitmaakt en dat is vast niet goed voor hoe iedereen over hem denkt. Dan gaan ze natuurlijk over hem zeggen dat hij niet te vertrouwen is. Bijna negentig jaar is misschien lang, maar één

dag is wel weer erg kort. En misschien wordt Bibi wel boos of gaat ze opeens huilen. En dat dan op de dag dat hij zijn verjaardag viert. Nee, dat moet echt niet, dat is echt geen goed idee. Tja. Probleem.

Nou ja, hij ziet het wel. Zijn opa, die morgen komt, zegt altijd: 'Maak je maar geen zorgen over morgen, want het gaat toch altijd anders dan je denkt.' En opa's weten veel, want die leven al lang en hebben veel meegemaakt.

Nu maar even aan iets leuks denken dan, zegt hij vanbinnen tegen zichzelf. Terwijl Bou de ogen van Bibi en ook die van Pip in gedachten voor zich ziet, valt hij in slaap. Wanneer dat precies gebeurt, weet hij niet, want dat weet je niet – opeens slaap je. Opeens slaapt hij.

Wow, een
smartphone

Als Bou de volgende ochtend wakker wordt, is hij dus niet meer jarig, bedenkt hij, maar toch ook weer wel. Het is wel gek, vindt hij, dat je zoiets op een andere dag kunt vieren, dat dat mag. Het is toch ook niet opeens Kerstmis in de zomervakantie? Of Pasen in de herfst? Maar een verjaardag mag je dus verschuiven, als het niet meer dan een paar dagen later of eerder is. Dan mag het. Het had nu iets met zijn oma en opa te maken, die op vrijdag naar het ziekenhuis moesten. Daarom was het beter om het feestje op zaterdag te vieren. Vandaag dus. Niet erg, maakt niet uit, Bou kon best even wachten. Hij is geen kleuter meer.

Als hij beneden komt, wordt hij net als gisterochtend gefeliciteerd door zijn vader, zijn moeder, Floortje en Pip. En hij krijgt dan nu ook meteen zijn cadeautjes. Van zijn zusje krijgt hij een voetbal, van Pip een stuk van hun lievelingsworst, die Pip en hij straks samen gaan opeten, en van zijn ouders krijgt Bou een mobiele telefoon, een smartphone. Wow. Dat is echt wel een verrassing, want ze hadden gezegd dat hij die pas zou krijgen als hij twaalf was.

‘Wees er zuinig op, het is een dure,’ zegt zijn moeder. ‘Opa en oma betalen je abonnement. Alles onbepakt, geloof ik.’

Zijn vader helpt hem even met het opstarten van de smartphone en daarna loopt Bou ermee heen en weer door het huis. Ja hoor, hij doet

het overal. Wow, hij heeft nu gewoon altijd een kleine computer bij zich. Hoe chill is dat? Nu hoort hij echt bij de grote wereld die hij elk moment van de dag kan bekijken. Zo'n mobiele telefoon is een soort raampje waardoor je naar buiten kunt kijken – het grote buiten waar alles en iedereen is.

Als hij even later in de tuin is, om te kijken of de smartphone het daar ook doet, verschijnt er opeens een ingepakt pakje door het gat in de heg. Het is van Bibi. 'Gefeliciteerd, van mij voor jou,' zegt ze zacht door de blaadjes en takjes heen. 'Omdat je jarig was gisteren, maar ook om te vieren dat we al een hele dag verliefd zijn. Pak het maar meteen uit.'

Bou stopt zijn telefoon in zijn achterzak, neemt het cadeautje aan en pakt het uit. Het is een fotolijstje met een grappige tekening van het gezicht van Bibi erin. 'Jeetje,' zegt hij verbaasd. 'Wie heeft dit gemaakt?'

'Ik,' zegt Bibi. 'Ik kan heel goed tekenen. Ik heb echt talent.'

Bou knikt en kijkt. Hij ziet het. Het is echt goed getekend en ze ziet er grappig uit zo.

'Ik denk,' vervolgt Bibi, 'dat het best leuk is voor je om elke ochtend als je wakker wordt naar het meisje te kijken op wie je verliefd bent. Dus zet 'm maar op je nachtkastje of zo.'

Bou knikt. Dat kan hij wel doen ja.

'En omdat je geen oudere broer hebt die je ermee kan pesten,' ratelt Bibi verder, 'en je ouders en je zusje dat vast niet doen, leek het me wel een goed cadeau. Vind je ook niet?'

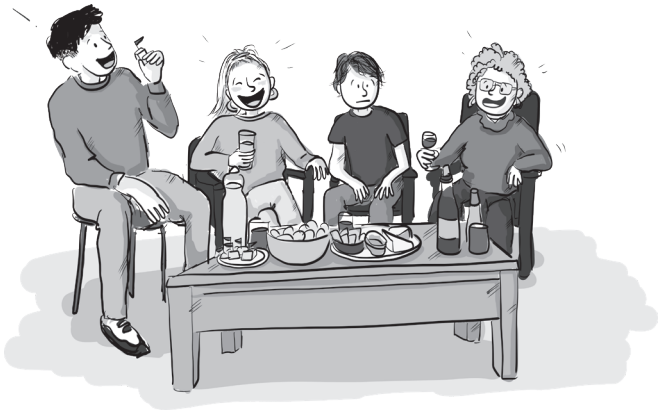
Bou kijkt nog eens naar de tekening. De mooie ogen staan er goed op en haar neus steekt echt grappig een beetje omhoog. 'Het is een heel mooi cadeau,' zegt hij. 'Ik ben er heel blij mee.'

'Mooi. Ben je dus nog steeds verliefd op me?' vraagt Bibi.

'Ja,' zegt hij snel, 'dat ben ik. Zo snel gaat dat niet over.'

'Mooi, dan ga ik nu ontbijten,' zegt ze. Ze draait zich om en gaat, met driftige pasjes.

De sekslach

Later die middag komen er allemaal mensen langs en wordt er voor hem gezongen en is er taart. Er is iets aan de hand met opa, maar Bou weet niet wat. Niemand vertelt hem iets. In de gang fluisteren zijn moeder en zijn oma over iets wat met opa te maken heeft en dat is blijkbaar geheim, want als die terugkomt van de wc houden ze er meteen over op.

‘Nu is het feest,’ roept oma dan met een krakende stem. ‘Want Bou is elf en daar gaat het om. Het leven gaat door.’

Het leven gaat door? Wat bedoelt ze daar nou weer mee? Ja natuurlijk gaat het leven door. Daar zijn ze net mee bezig met zijn allen.

Als er biertjes en wijntjes worden ingeschonken, komen er inderdaad weer grappen over seks. Bou let er speciaal op, maar snapt er nog steeds weinig van. Zijn neef Joris van negentien zegt bijvoorbeeld opeens iets, kijkt daarna in de bloes van zijn knappe vriendin Femke en iedereen moet daar dan heel erg hard om lachen. Het zal wel met seks te maken hebben, maar wat er nou precies zo grappig is, snapt Bou echt niet. Stom gedoe.

Zo hebben ze het ook over zijn nieuwe smartphone, want daar is dus iets mee. Heeft dat ook met seks te maken? Het zou kunnen.

‘Zijn jullie niet bang dat hij allerlei natuurfilmpjes gaat zitten kijken?’ vraagt Joris en hij trekt met een vinger de onderkant van zijn

rechteroogvel een klein stukje omlaag.

En weer wordt er hard gelachen. Ja hoor, dat is weer zo'n sekslach. Opeens weet Bou het: zo lachen mensen als het over seks gaat. Een beetje te hard en ook een beetje zenuwachtig. Maar wat heeft seks nou weer met natuurfilms te maken? Niet te begrijpen allemaal.

Hij heeft ook nog andere cadeaus gekregen: een spel voor zijn Playstation, een lang zadel voor op zijn fiets en geld om zelf iets te kopen.

Ook over dat zadel worden er grappen gemaakt, nu door Femke. En weer klinkt diezelfde harde lach. Maar wat zei ze nou precies? Bou weet het niet meer en begrijpt er weer geen bal van.

Het is wel zeker nu: er is een geheim in de wereld waar hij niets van afweet en dat heeft met seks te maken. Dat kan niet anders. Gelukkig is hij nu verliefd op iemand die ook benieuwd is naar dat geheim en kunnen ze samen op onderzoek gaan. Ja, dat wordt een belangrijk onderzoek. Misschien wel het belangrijkste van hun hele leven. Want ja, het leven gaat door.

Verder lezen?

Benieuwd naar het hele verhaal en wil je verder lezen?

KLIK DAN OP DE ONDERSTAANDE LINK

<https://uitgeverijvogelvrij.nl/boek/?id=bibi&bou>

Over Uitgeverij Vogelvrij

Uitgeverij Vogelvrij publiceert boekjes, zowel in fysieke vorm als digitaal, met de lengte en de amusementswaarde van speelfilms, die beogen net zo toegankelijk te zijn als audiovisuele producties. De boekjes hebben vaak minder tekst dan een standaardroman en kunnen voorzien zijn van plaatjes, foto's, tekeningen of audio- of videofragmenten, die zelfs in het geval van een papieren boek met QR-codes op een smartphone of een tablet direct beluisterd en bekeken kunnen worden. Lezen en kijken of lezen en luisteren.

Uitgeverij Vogelvrij wil inspelen op een nieuwe wereld en kiest ervoor meer een contentfabriekje in het algemeen dan alleen een uitgever van boeken te zijn. Het gaat om het opbouwen van een fonds van verhalen en formats, uitgegeven als boekjes en daardoor auteursrechtelijk beschermd, die vaak in basis geschikt zijn voor een audiovisuele productie, ten behoeve van media die de behoefte hebben aan een constante stroom van content.

Informatie over de uitgeverij en/of deze titels is ook te vinden op de website www.uitgeverijvogelvrij.nl of kan per mail worden opgevraagd: info@uitgeverijvogelvrij.nl.

Let op: digitale edities zijn veel milieuvriendelijker en veel goedkoper dan papieren versies.

Op onze website kost elk e-boek maar 4 euro. En voor 25 euro heb je er zelfs 12. Het voordeel van e-boeken is dat je ze kunt lezen op een e-reader, maar ook op een smartphone, een laptop of een tablet. Nog afgezien van de enorme aanslag die papieren boeken doen op het milieu heeft digitaal lezen naast de gunstige prijs nog veel meer voordelen: je kunt lezen in het donker, je hoeft geen zware boeken mee te slepen, je kunt gemakkelijk passages of namen opzoeken en je kunt de letters groter of kleiner maken.

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ